

ΣΤΕ 2067/2019 [Έννομο συμφέρον για την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως κατά κανονιστικής απόφασης Λιμενάρχη]

Περίληψη

- Άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον για την προσβολή κανονιστικής πράξεως με αίτηση ακυρώσεως γεννάται, κατ' αρχήν, από την έναρξη της ισχύος της, από την οποία επέρχεται η μεταβολή στην έννομη τάξη. Η δε προϋπόθεση του προσωπικού εννόμου συμφέροντος συντρέχει, όταν η προσβαλλόμενη κανονιστική ρύθμιση θίγει συγκεκριμένες ελευθερίες ή δικαιώματα του αιτούντος, τα οποία κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα και τους νόμους και των οποίων την πραγμάτωση επιδιώκει να αποκαταστήσει ο αιτών με την έκδοση της ακυρωτικής αποφάσεως. Περαιτέρω, όμως, δεν απαιτείται να είναι το προσωπικό έννομο συμφέρον του αιτούντος και αποκλειστικό. Προσωπικό έννομο συμφέρον για την προσβολή μιας πράξεως, κανονιστικής ή ατομικής, είναι δυνατόν να έχει ένας κύκλος προσώπων, στενός ή ευρύς, που εντάσσεται σε μια κατηγορία σαφώς προσδιοριζόμενη με συγκεκριμένα εννοιολογικά στοιχεία. Αυτός ο κύκλος προσώπων είναι συνήθως ευρύς στην περίπτωση της προσβολής κανονιστικών πράξεων, οι οποίες, ως ουσιαστικοί νόμοι, καταλαμβάνουν αφηρημένα τα υποκείμενα του δικαίου φυσικά ή νομικά πρόσωπα, χωρίς δηλαδή προσδιορισμό της ταυτότητάς τους. Εφόσον συντρέχουν οι ανωτέρω προϋποθέσεις, η αίτηση ακυρώσεως ασκείται παραδεκτώς από την άποψη του εννόμου συμφέροντος και δεν αποτελεί λαϊκή αγωγή, η οποία διαφέρει ριζικά από την αίτηση ακυρώσεως, διότι δι' αυτής δεν επιδιώκεται η αποκατάσταση της πραγμάτωσης των ελευθεριών ή δικαιωμάτων του αιτούντος, αλλά εκδηλώνεται απλώς τον ενδιαφέρον του για την αποκατάσταση της νομιμότητας (βλ. ΣΤΕ 1253/2006 επτ). Το ενδιαφέρον, εξ άλλου, του αιτούντος για την πραγμάτωση των ελευθεριών και των δικαιωμάτων του, που θίγονται, κατά τους ισχυρισμούς του, από την αντίθεση της προσβαλλομένης ατομικής ή κανονιστικής πράξεως προς το Σύνταγμα και τους νόμους, πρέπει να είναι εντονότερο από το κοινό ενδιαφέρον του πολίτη για την τήρηση της νομιμότητας. Απαιτείται δηλαδή, το ενδιαφέρον αυτό να είναι αυξημένο, λόγω της ιδιαίτερης ιδιότητας ή καταστάσεως του αιτούντος ή λόγω του συγκεκριμένου ιδιαίτερου δεσμού του προς την προσβαλλόμενη πράξη και τα εξ αυτής επερχόμενα στον κόσμο του δικαίου αποτελέσματα, τα οποία συνδέονται με τη συγκεκριμένη κατάσταση ή ιδιότητα που έχει και επικαλείται ο αιτών και ένεκα των οποίων ο αιτών και ο στενός ή ευρύτερος κύκλος προσώπων στον οποίο αυτός ανήκει έχουν αυξημένο ενδιαφέρον για τη νομιμότητα της πράξεως (βλ. ΣΤΕ 2299/2016, 69/2016 κ.ά.). Περαιτέρω, όσον αφορά τα νομικά πρόσωπα, το έννομο συμφέρον τους για την προσβολή με αίτηση ακυρώσεως διοικητικής πράξεως κρίνεται, κατά περίπτωση, ενόψει, κυρίως, των επιδιωκόμενων από αυτά, κατά την συστατική τους πράξη ή το καταστατικό τους, συγκεκριμένων σκοπών από τους οποίους προκύπτει η κατάσταση ή ιδιότητα αυτή σε

συνδυασμό με το περιεχόμενο της προσβαλλομένης πράξεως.

- Η αιτούσα εταιρεία, η επιχειρηματική δραστηριότητα της οποίας συνίσταται σε αγορά, πώληση και εν γένει εκμετάλλευση ακινήτων, προβάλλει, όπως προαναφέρθηκε, ότι θίγεται η ελευθερία εκτελέσεως πλόων του ανήκοντος στην ιδιοκτησία της σκάφους αναψυχής, και ειδικότερα η ελευθερία διακινήσεως του σκάφους της στον συγκεκριμένο θαλάσσιο χώρο, που είναι αγαθό κοινό τοις πάσι. Η επίκληση, όμως, της γενικής αυτής ελευθερίας, καθώς και της, ομοίως γενικής και αορίστως προσβαλλόμενης βλάβης που υφίσταται από τον περιορισμό της ανωτέρω ελευθερίας, δεν αρκεί για να θεμελιώσει η αιτούσα το έννομο συμφέρον της για την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως, με σκοπό την ακύρωση της προσβαλλομένης κανονιστικής πράξεως, η οποία επιβάλλει απαγόρευση διελεύσεως σκαφών αναψυχής σε πολύ περιορισμένη έκταση, ήτοι στην θαλάσσια περιοχή μεταξύ των νήσων Σκορπιός και Σκορπίδι, εφόσον, πάντως, δεν προσδιορίζεται σε τι συνίσταται το ειδικό ενδιαφέρον ή η ανάγκη της αιτούσας εταιρείας να διατηρείται ελεύθερη και ακώλυτη η διέλευση του σκάφους της και από τον συγκεκριμένο δίαυλο προς εξυπηρέτηση των καταστατικών σκοπών της. Εξ άλλου, η αιτούσα αορίστως και αναποδείκτως ισχυρίζεται ότι για την εξυπηρέτηση των επιχειρηματικών της σκοπών χρησιμοποιεί σκάφος και ότι κατά τη διέλευση του σκάφους της από την επίμαχη περιοχή, «προς εξυπηρέτηση του βασικού καταστατικού [της] σκοπού», της γνωστοποιήθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να προβάλλει, κατά τρόπο συγκεκριμένο, πως συνδέεται η άσκηση της ως άνω επιχειρηματικής της δραστηριότητας με την απαγόρευση και κατά ποιόν τρόπο θίγεται αυτή. Δεν προκύπτει, άλλωστε, από τα στοιχεία του φακέλου ιδιαίτερος δεσμός της αιτούσας εταιρείας με την προσβαλλόμενη και τα εξ αυτής αποτελέσματα ή ότι εις βάρος της επιβλήθηκαν κυρώσεις για παράβαση των απαγορεύσεων.

Πρόεδρος: *Αικ. Χριστοφορίδου*

Εισηγ.: *Όλ. Παπαδοπούλου*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την ΑΦ:511.17/13-ΑΣ:1926 από 7.5.2013 απόφαση του Λιμενάρχη Λευκάδας, η οποία εκδόθηκε κατόπιν σχετικής αιτήσεως της εταιρείας ... απαγορεύθηκε η «αγκυροβολία πλοίων, πλοιαρίων, σκαφών, λέμβων και θαλασσίων μέσω αναψυχής, οποιαδήποτε άλλη αλιευτική ή ψυχαγωγική δραστηριότητα καθώς και η λήψη θαλασσίων λουτρών σε απόσταση μικρότερη των 500 μέτρων: (α) στην θαλάσσια περιοχή 'Παναγίτσας' νήσου Σκορπιού λόγω της ύπαρξης υποθαλασσίων

αγωγών ύδρευσης και καλωδίων ΟΤΕ, (β) στην θαλάσσια περιοχή λιμένα νήσου Σκορπιού», ορίσθηκε δε ότι η απαγόρευση ισχύει για όλες τις ώρες της ημέρας και καθ' όλη τη διάρκεια του έτους και ότι οι παραβάτες υπόκεινται σε κυρώσεις, κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 157 του ν.δ/τος 187/1973 [Κώδικας Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου (Α' 261)]. Ενόψει της αποφάσεως αυτής, η Διεύθυνση Γενικής Αστυνόμευσης και Κανονισμών Λιμένων του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής [Κλάδος Αστυνομίας και Τάξης] του Υπουργείου Ναυτιλίας και Αιγαίου, με την από 18.9.2013 πράξη, ζήτησε από το Λιμεναρχείο Λευκάδας να υπενθυμίσει τις προαναφερθείσες απαγορεύσεις στους πλοιοκτήτες και κυβερνήτες των Ε/Γ-Τ/Ρ πλοίων που εκτελούν θαλάσσιες εκδρομές στην ευρύτερη περιοχή της νήσου Σκορπιός, να επιβάλλει δε τις προβλεπόμενες κυρώσεις στους μη συμμορφούμενους με τις απαγορεύσεις. Ακολούθως, η ως άνω Διεύθυνση, με την από 8.5.2015 πράξη, ζήτησε από το Λιμεναρχείο Λευκάδας να συμπληρώσει την από 7.5.2013 απόφασή του με την έκδοση νέας, η οποία θα προβλέπει και την απαγόρευση διελεύσεως κάθε επαγγελματικού και ιδιωτικού πλοίου αναψυχής [πλην αυτών που προσεγγίζουν τον λιμένα της νήσου Σκορπιός με τη συναίνεση των ιδιοκτητών της] στον θαλάσσιο χώρο μεταξύ των νήσων Σκορπιός και Σκορπίδι. Όπως αναφέρεται στην πράξη αυτή, που μνημονεύει και σχετική επιστολή της εταιρείας ... την νήσο Σκορπιός «επισκέπτονται τακτικά πρόσωπα που χρήζουν ιδιαίτερης μέριμνας και ασφάλειας λόγω του σημαντικού τους ρόλου στη διεθνή οικονομική, κοινωνική και πολιτική ζωή και δυνητικά χαρακτηρίζονται ως 'ευπαθείς στόχοι' λόγω της ιδιότητάς τους» (βλ. και την από 22.5.2015 πράξη της Διεύθυνσης Λιμενικής Αστυνομίας του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος προς το Λιμεναρχείο Λευκάδας). Λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω πράξεις της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου, ο Λιμενάρχης Λευκάδας εξέδωσε, αρχικώς, την ΑΦ:511.4/2015- ΑΣ:2625 από 28.5.2015 απόφαση, με την οποία απαγορεύεται, καθ' όλη τη διάρκεια του έτους και για όλες τις ώρες της ημέρας, η διέλευση κάθε επαγγελματικού και ιδιωτικού πλοίου αναψυχής στον θαλάσσιο χώρο μεταξύ των νήσων Σκορπιός και Σκορπίδι, τόσο από την δυτική, όσο και από την ανατολική είσοδο του θαλασσιού διαύλου, ορίζονται δε οι κυρώσεις στις οποίες υπόκεινται οι παραβάτες της απαγορεύσεως. Ο Αντιπεριφερειάρχης Λευκάδας της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων απέστειλε στο Αρχηγείο Λιμενικού Σώματος το οικ.71310/11545/30.7.2015 έγγραφο, στο οποίο αναφέρεται ότι «η απαγόρευση διέλευσης στον θαλάσσιο χώρο μεταξύ των νήσων Σκορπιός και Σκορπίδι θα πρέπει να είναι περιστασιακή και μόνο κατά το χρονικό διάστημα παραμονής στο νησί του ιδιοκτήτη, μελών της οικογενείας του ή υψηλών προσκεκλημένων», ότι η απαγόρευση πρέπει να εφαρμόζεται από το Λιμεναρχείο Λευκάδας, σε συνεργασία με την Περιφερειακή Ενότητα Λευκάδας, στις ειδικές αυτές περιπτώσεις και να καθίσταται ανενεργός κατά το υπόλοιπο χρονικό διάστημα του έτους και ότι με τον τρόπο αυτό δεν θα δημιουργούνται «προβλήματα στην τοπική κοινωνία» και «οι ιδιοκτήτες του νησιού θα έχουν την ασφάλεια που απαιτείται». Στη συνέχεια εκδόθηκε η προσβαλλόμενη με την πρώτη από τις κρινόμενες αιτήσεις ακυρώσεως 2132.18/3967/15 από 8.9.2015 απόφαση του Λιμενάρχη Λευκάδας. Δοθέντος δε ότι η

απόφαση αυτή όριζε «να κοινοποιηθεί για εκτέλεση» και δεν δημοσιεύθηκε (βλ. και τη σχετική βεβαίωση στο 2132.18/69842/2.10.2017 έγγραφο της Διεύθυνσης Λιμενικής Αστυνομίας του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος προς το ΣτΕ), εκδόθηκε, ακολούθως, η προσβαλλόμενη με την δεύτερη αίτηση ταυτάριθμη 2132.18/3967/15 από 8.9.2015 απόφαση του ιδίου Λιμενάρχη, η οποία μνημονεύει στο προοίμιό της, επιπροσθέτως, και τις διατάξεις των άρθρων 136 και 141 του ν.δ. 187/1973. Η απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως την 26.4.2016 (Β΄ 1216), ορίζει δε ότι απαγορεύεται η διέλευση κάθε επαγγελματικού και ιδιωτικού πλοίου αναψυχής στον θαλάσσιο χώρο μεταξύ των νήσων Σκορπιός και Σκορπίδι, τόσο από την δυτική, όσο και από την ανατολική είσοδο του θαλασσιού διαύλου, κατά το χρονικό διάστημα από τον μήνα Μάρτιο έως και τον μήνα Οκτώβριο. Περαιτέρω, ορίζονται οι κυρώσεις στις οποίες υπόκεινται, κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 157 του ν.δ. 187/1973, οι παραβάτες της ανωτέρω απαγορεύσεως, πέραν της αστικής και ποινικής ευθύνης τους. Τέλος, ορίζεται στην προσβαλλόμενη με την δεύτερη αίτηση ακυρώσεως απόφαση ότι: (α) καταργείται η προγενέστερη ΑΦ:511.4/2015- ΑΣ:2615 από 28.5.2015 απόφαση του Λιμενάρχη Λευκάδας, σύμφωνα με την οποία η προαναφερθείσα απαγόρευση ίσχυε «για όλες τις ώρες της ημέρας και καθ'όλη τη διάρκεια του έτους», και (β) παραμένουν σε ισχύ οι τεθέντες με την ΑΦ:511.17/2013-ΑΣ:1926 από 7.5.2013 απόφαση του ιδίου Λιμενάρχη περιορισμοί.

3. Επειδή, οι ανωτέρω δύο αιτήσεις ακυρώσεως είναι συνεκδικαστέες, λόγω της πρόδηλης συνάφειάς τους.

4. Επειδή, με έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς παρεμβαίνει στην δίκη και ζητεί την απόρριψη των κρινομένων αιτήσεων, με χωριστά δικόγραφα παρεμβάσεως, η εταιρεία με την επωνυμία ... η οποία, σύμφωνα με τα προσκομισθέντα στο Δικαστήριο προαποδεικτικώς στοιχεία, φέρεται ως κυρία, νομέας και κάτοχος της νήσου Σκορπιός, και κατόπιν αιτήματος της οποίας επιβλήθηκε η επίδικη απαγόρευση (βλ. το προεκτεθέν ιστορικό και το 2132.18/81685/2016/ 23.9.2016 έγγραφο του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής προς το Δικαστήριο και το από 29.9.2017 υπόμνημα του Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής).

5. Επειδή, η προσβληθείσα με την πρώτη από τις κρινόμενες αιτήσεις 2132.18/3967/15/8.9.2015 πράξη του Λιμενάρχη Λευκάδας έπαυσε να ισχύει μετά την, κατά τα προεκτεθέντα, δημοσίευση στην ΕτΚ πράξεως του ιδίου Λιμενάρχη, ταυτάριθμης και ομοίου περιεχομένου με την αρχικώς προσβληθείσα, κατά της οποίας η αιτούσα εταιρεία έχει ασκήσει αυτοτελή αιτήσεως ακυρώσεως. Συνεπώς, ως προς την πρώτη από τις κρινόμενες αιτήσεις συντρέχει περίπτωση καταργήσεως της παρούσας δίκης, κατά το άρθρο 32 παρ. 2 του π.δ/τος 18/1989 (Α΄ 8), πρέπει δε, για την αίτηση αυτή, να αποδοθεί στην αιτούσα το καταβληθέν παράβολο και να μην επιδικασθεί δικαστική δαπάνη, σύμφωνα με τα άρθρα 36 παρ. 4 και 39 παρ. 2 του ιδίου δ/τος.

6. Επειδή, κατά το άρθρο 47 παρ. 1 του προαναφερθέντος π.δ/τος 18/1989, «Αίτηση ακυρώσεως δικαιούται να ασκήσει ο ιδιώτης ή νομικό πρόσωπο, τους οποίους αφορά η διοικητική πράξη ή των οποίων τα έννομα συμφέροντα, έστω και μη χρηματικά, προσβάλλονται από αυτήν». Όπως παγίως γίνεται δεκτό, το έννομο συμφέρον για την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως κατά διοικητικής πράξεως, κανονιστικής ή ατομικής, πρέπει να είναι άμεσο, ενεστώς και προσωπικό. Ειδικότερα, άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον για την προσβολή κανονιστικής πράξεως με αίτηση ακυρώσεως γεννάται, κατ' αρχήν, από την έναρξη της ισχύος της, από την οποία επέρχεται η μεταβολή στην έννομη τάξη. Η δε προϋπόθεση του προσωπικού εννόμου συμφέροντος συντρέχει, όταν η προσβαλλόμενη κανονιστική ρύθμιση θίγει συγκεκριμένες ελευθερίες ή δικαιώματα του αιτούντος, τα οποία κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα και τους νόμους και των οποίων την πραγμάτωση επιδιώκει να αποκαταστήσει ο αιτών με την έκδοση της ακυρωτικής αποφάσεως. Περαιτέρω, όμως, δεν απαιτείται να είναι το προσωπικό έννομο συμφέρον του αιτούντος και αποκλειστικό. Προσωπικό έννομο συμφέρον για την προσβολή μιας πράξεως, κανονιστικής ή ατομικής, είναι δυνατόν να έχει ένας κύκλος προσώπων, στενός ή ευρύς, που εντάσσεται σε μια κατηγορία σαφώς προσδιοριζόμενη με συγκεκριμένα εννοιολογικά στοιχεία. Αυτός ο κύκλος προσώπων είναι συνήθως ευρύς στην περίπτωση της προσβολής κανονιστικών πράξεων, οι οποίες, ως ουσιαστικοί νόμοι, καταλαμβάνουν αφηρημένα τα υποκείμενα του δικαίου φυσικά ή νομικά πρόσωπα, χωρίς δηλαδή προσδιορισμό της ταυτότητάς τους. Εφόσον συντρέχουν οι ανωτέρω προϋποθέσεις, η αίτηση ακυρώσεως ασκείται παραδεκτώς από την άποψη του εννόμου συμφέροντος και δεν αποτελεί λαϊκή αγωγή, η οποία διαφέρει ριζικά από την αίτηση ακυρώσεως, διότι δι' αυτής δεν επιδιώκεται η αποκατάσταση της πραγμάτωσης των ελευθεριών ή δικαιωμάτων του αιτούντος, αλλά εκδηλώνεται απλώς τον ενδιαφέρον του για την αποκατάσταση της νομιμότητας (βλ. ΣτΕ 1253/2006 επτ). Το ενδιαφέρον, εξ άλλου, του αιτούντος για την πραγμάτωση των ελευθεριών και των δικαιωμάτων του, που θίγονται, κατά τους ισχυρισμούς του, από την αντίθεση της προσβαλλομένης ατομικής ή κανονιστικής πράξεως προς το Σύνταγμα και τους νόμους, πρέπει να είναι εντονότερο από το κοινό ενδιαφέρον του πολίτη για την τήρηση της νομιμότητας. Απαιτείται δηλαδή, το ενδιαφέρον αυτό να είναι αυξημένο, λόγω της ιδιαίτερης ιδιότητας ή καταστάσεως του αιτούντος ή λόγω του συγκεκριμένου ιδιαίτερου δεσμού του προς την προσβαλλόμενη πράξη και τα εξ αυτής επερχόμενα στον κόσμο του δικαίου αποτελέσματα, τα οποία συνδέονται με τη συγκεκριμένη κατάσταση ή ιδιότητα που έχει και επικαλείται ο αιτών και ένεκα των οποίων ο αιτών και ο στενός ή ευρύτερος κύκλος προσώπων στον οποίο αυτός ανήκει έχουν αυξημένο ενδιαφέρον για τη νομιμότητα της πράξεως (βλ. ΣτΕ 2299/2016, 69/2016 κ.ά.). Περαιτέρω, όσον αφορά τα νομικά πρόσωπα, το έννομο συμφέρον τους για την προσβολή με αίτηση ακυρώσεως διοικητικής πράξεως κρίνεται, κατά περίπτωση, ενόψει, κυρίως, των επιδιωκόμενων από αυτά, κατά την συστατική τους πράξη ή το καταστατικό τους, συγκεκριμένων σκοπών από τους οποίους προκύπτει η κατάσταση ή ιδιότητα αυτή σε συνδυασμό με το περιεχόμενο της προσβαλλομένης πράξεως (ΣτΕ 2913/2017 Ολομ,

1704/2017 Ολομ, 3352/2013 Ολομ).

7. Επειδή, η αιτούσα εταιρεία, σύμφωνα με το προαποδεικτικώς προσκομισθέν καταστατικό της, αποτελεί εμπορική εταιρεία, με έδρα τον Δήμο Κηφισιάς, έχει δε ως σκοπό την αγορά, πώληση, μίσθωση και εκμετάλλευση κάθε είδους και μορφής ακινήτων, οπουδήποτε στην Ελλάδα, καθώς και την άσκηση κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας στον τομέα της ιδιοκτησίας και της εκμεταλλεύσεως ακινήτων. Για την θεμελίωση του εννόμου συμφέροντός της προς άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως κατά της επίδικης πράξεως του Λιμενάρχη Λευκάδας, με την οποία απαγορεύεται η διέλευση κάθε επαγγελματικού και ιδιωτικού πλοίου αναψυχής στον θαλάσσιο διάυλο μεταξύ των νήσων Σκορπιός και Σκορπίδι, από τον Μάρτιο έως και τον Οκτώβριο, προβάλλει, με το κύριο δικόγραφο και το κατατεθέν πριν από τη συζήτηση της υποθέσεως υπόμνημα, ότι έχει στην κυριότητά της ένα ταχύπλοο ερασιτεχνικό σκάφος αναψυχής, με άδεια εκτελέσεως πλόων χωρίς περιορισμούς ως προς τοπικά όρια, ότι για την εξυπηρέτηση των επιχειρηματικών της σκοπών χρησιμοποιεί οχήματα και σκάφος και ότι η επίδικη απαγόρευση εμποδίζει την ελευθερία διακινήσεως του σκάφους της. Προς απόδειξη των ανωτέρω ισχυρισμών της προσκόμισε, επίσης προαποδεικτικώς, αντίγραφα του από 19.6.2013 ιδιωτικού συμφωνητικού, δυνάμει του οποίου αγόρασε το προαναφερθέν σκάφος, καθώς και της εκδοθείσης από την οικεία Λιμενική Αρχή Ραφήνας άδειας εκτελέσεως πλόων για το σκάφος αυτό. Με το υπόμνημα δε που κατατέθηκε μετά τη συζήτηση της υποθέσεως, εντός της χορηγηθείσης προς τούτο προθεσμίας, ισχυρίζεται, χωρίς πάντως να προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο, ότι κατά τη διάρκεια της διελεύσεως του σκάφους ιδιοκτησίας της από τον θαλάσσιο διάυλο μεταξύ των νήσων Σκορπιός και Σκορπίδι, «προς εξυπηρέτηση του βασικού καταστατικού [της] σκοπού της εκμεταλλεύσεως ακινήτων σε ολόκληρη την επικράτεια», το προσωπικό ασφαλείας της νήσου της επέδειξε την προσβαλλόμενη απόφαση και ότι το προβλεπόμενο πρόστιμο για την ως άνω παράνομη διέλευση δεν της έχει επιδοθεί.

8. Επειδή, η αιτούσα εταιρεία, η επιχειρηματική δραστηριότητα της οποίας συνίσταται σε αγορά, πώληση και εν γένει εκμετάλλευση ακινήτων, προβάλλει, όπως προαναφέρθηκε, ότι θίγεται η ελευθερία εκτελέσεως πλόων του ανήκοντος στην ιδιοκτησία της σκάφους αναψυχής, και ειδικότερα η ελευθερία διακινήσεως του σκάφους της στον συγκεκριμένο θαλάσσιο χώρο, που είναι αγαθό κοινό τοις πάσι. Η επίκληση, όμως, της γενικής αυτής ελευθερίας, καθώς και της, ομοίως γενικής και αορίστως προσβαλλόμενης βλάβης που υφίσταται από τον περιορισμό της ανωτέρω ελευθερίας, δεν αρκεί για να θεμελιώσει η αιτούσα το έννομο συμφέρον της για την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως, με σκοπό την ακύρωση της προσβαλλόμενης κανονιστικής πράξεως, η οποία επιβάλλει απαγόρευση διελεύσεως σκαφών αναψυχής σε πολύ περιορισμένη έκταση, ήτοι στην θαλάσσια περιοχή μεταξύ των νήσων Σκορπιός και Σκορπίδι, εφόσον, πάντως, δεν προσδιορίζεται σε τι συνίσταται το ειδικό ενδιαφέρον ή η ανάγκη της αιτούσας εταιρείας να διατηρείται ελεύθερη και ακώλυτη

η διέλευση του σκάφους της και από τον συγκεκριμένο δίαυλο προς εξυπηρέτηση των καταστατικών σκοπών της. Εξ άλλου, η αιτούσα αορίστως και αναποδείκτως ισχυρίζεται ότι για την εξυπηρέτηση των επιχειρηματικών της σκοπών χρησιμοποιεί σκάφος και ότι κατά τη διέλευση του σκάφους της από την επίμαχη περιοχή, «προς εξυπηρέτηση του βασικού καταστατικού [της] σκοπού», της γνωστοποιήθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να προβάλλει, κατά τρόπο συγκεκριμένο, πως συνδέεται η άσκηση της ως άνω επιχειρηματικής της δραστηριότητας με την απαγόρευση και κατά ποιόν τρόπο θίγεται αυτή. Δεν προκύπτει, άλλωστε, από τα στοιχεία του φακέλου ιδιαίτερος δεσμός της αιτούσας εταιρείας με την προσβαλλόμενη και τα εξ αυτής αποτελέσματα ή ότι εις βάρος της επιβλήθηκαν κυρώσεις για παράβαση των απαγορεύσεων. Υπό τα δεδομένα αυτά, η δεύτερη αίτηση ακυρώσεως, ως προς την οποία διατηρείται το αντικείμενο της δίκης, ασκείται άνευ εννόμου συμφέροντος και είναι, συνεπώς, απορριπτέα ως απαράδεκτη (πρβλ. ΣτΕ 1725/2017, 2299/2016, 1756/2016, 2097/2013, 1374/2011, 4101/2010, 1176/2008, 3658/2007, 782/2007, 3053/2002, 1464/1994). Κατά τη γνώμη, όμως, της Συμβούλου Ο. Παπαδοπούλου και της Παρέδρου Ε. Σκούρα, νομικό πρόσωπο που έχει στην ιδιοκτησία του σκάφος αναψυχής, με νόμιμη άδεια, η οποία επιτρέπει στο σκάφος αυτό να εκτελεί πλόες στον θαλάσσιο χώρο, χωρίς περιορισμούς αναφερόμενους σε τοπικά όρια, έχει έννομο συμφέρον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα διοικητικής πράξεως που περιορίζει την ελευθερία διακινήσεως του σκάφους του, και ειδικότερα την ελευθερία διελεύσεως από συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή, χωρίς να απαιτείται να επικαλεσθεί και να αποδείξει ιδιαίτερο τοπικό δεσμό με την περιοχή όπου απαγορεύεται η διακίνηση του σκάφους ή άλλο δεσμό με την προσβαλλόμενη απαγορευτική ρύθμιση, ενόψει του ότι το θιγόμενο αγαθό είναι, κατά νόμον, κοινό της πάσι και με την άσκηση της αιτήσεως ακυρώσεως επιδιώκεται η ακώλυτη απόλαυσή του. Είναι δε άλλο το ζήτημα της νομιμότητας του επιβληθέντος περιορισμού από την άποψη της αρχής της αναλογικότητας, το οποίο εξετάζεται σε σχέση με το βάσιμο των προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως (πρβλ. ΣτΕ 2152/2015, 2846/1993, 1502/1984).